

Forslag, der er vedtaget her i Tinget, i høj Grad beskattes, hvis det da overhovedet er muligt at overvælde Skatten.

Men jeg vil gerne gøre opmærksom paa, at den Skat, som den højtærede Finansminister og Betænkningens Forfatter stærkt henvise til, den gamle københavnske Fattigafgift, slet ikke ved dens Givelse blev betragtet som en Forbrugsskat, men som en ren og skær Næringsskat. Det fremgaar af et Citat, som vi have aftrykt i vor Betænkning, men som jeg gerne vil have Lov til at gøre dem, der mulig ikke have læst det, bekendt med. Oprindeligt var Afgiften af Forestillinger i København efter Fattigvæsenets Plakat af 1799 10 pCt. Men 7 til 8 Aar efter indkom et Andragende om at faa den nedsat til 5 pCt. Fattigvæsenets Direktion anbefalede Nedsættelsen med en Motivering, som derefter Kancelliet godkendte, hvorpaa Nedsættelsen til 5 pCt. besluttedes. Direktionsens Betænkning siger udtrykkelig, at Direktionen „finder det for trykkende, at den Borger, som underholder sig og Familie alene ved at give Forestillinger, skulde foruden at svare Skatter og alle borgerlige og Byens Tyngder lige med sine øvrige Medborgere desuden erlægge 10 Procento af den Næringsvej, han har valgt sig“. Man var i 1806 ganske klar over, at Bruttoafgiften var en ren Næringsskat, og saaledes vil den ogsaa komme til at virke. Der er kun een Vej til at betage den denne Karakter, og det er helt at gaa over til en Stempelafgift, hvor dette er muligt. Paa andre Omraader kan man overhovedet ikke betage den Karakteren af en Næringsskat. Det er overmaade beklageligt, at vi nu, 100 Aar efter, at en saa forstandig Betragtning som den, jeg her oplæste, er fremsat, skulde foretage et Skridt tilbage, ikke blot fra 5 til 10, men fra 10 til 15 pCt.s Beskatning af disse Næringsveje, af hvilke Borgerne i øvrigt svare deres Skatter og alle de øvrige borgerlige og Byens Tyngder.

Da Sagen nu skal til Landstinget og vil komme tilbage til os, vil jeg henlede Opmærksomheden paa en Ting, som det ærede Medlem fra Fredensborg (Johan Knudsen) omtalte. Det ærede Medlem spurgte, om der var Tale om efter dette Lovforslag at beskatte Maleri- og Kunstudstillinger. Den højtærede Finansminister svarede, at efter § 1 forekom det ham, at disse ikke vare indbefattede under Loven. Men jeg tror, at det vil være nødvendigt udtrykkelig at undtage dem, hvis man ikke vil have dem beskattede, thi

efter hele Aanden i denne Lov, som stiller den højeste Kunst, Fremstillingen af Menneskeandens ypperste Værker i Litteratur og Musik, lig med Tryllekunstnere, Ballet- og Linedansere, Afholdelse af Maskerade, er der ingen Tvivl om, at Fremvisningen af Billeder og Skulptur vil komme ind under Bestemmelserne, idet der staaer: Fremvisning af Voksfigurkabinetter, Naturaliekabinetter „o. lign.“. Efter Aanden i hele dette Forslag er der ingen Tvivl om, at den højeste Kunst vil falde ind under Begrebet „o. lign.“. Hvis man ikke vil beskatte Maleriudstillinger, bliver man derfor nødt til udtrykkelig at undtage dem.

Om dette Forslag som Helhed have vi i Betænkningen udtrykt os og tilkendegivet vor Opfattelse af dets Karakter, at det er forfejlet, fordi det gør til Genstand for Statsbeskatning noget, som kun Kommunerne i Virkeligheden kunne beskatte, hvis det overhovedet skal beskattes, at Forslaget ved sin Bruttoindtægtsbeskatning har indført et aldeles forkasteligt Princip, og at endelig Afgiftens Højde er alt for urimelig stor for mange af de Omraader, der her er Tale om. Af disse Grunde, og fordi Forslaget tillige har været ganske overordentlig daarligt og urigtigt oplyst fra den højtærede Finansministers Side, ville vi, skønt Forslaget utvivlsomt vender tilbage til os fra Landstinget, stemme imod det her, og jeg opfordrer altsaa alle mine Meningsfæller til at stemme imod Forslagets endelige Vedtagelse.

A. C. Meyer: Den ærede Folketingsmand fra Svendborg (Wenzel Neergaard) maa ikke tage mig fortrydeligt op, at jeg har tilladt mig at citere den Tale, det ærede Medlem holdt, sidste Gang Sagen var til Behandling her. Ganske vist kan jeg ikke tage Fortrykket og nøjagtigt citere, hvad der er sagt, men jeg kan sige med fuld Sikkerhed, at det ærede Medlem anvendte Ordet „affekteret“ i Forbindelse med Modstanden mod denne Skat. Det forekommer mig, at det er en urigtig Betegnelse at benytte overfor en Protest mod en Beskatningsform, der er ny herhjemme, og som rammer paa en Maade, man i alt Fald efter mit Syn paa Sagen absolut maa beklage. Derfor mener jeg at have været berettiget til at anføre, hvad det ærede Medlem sagde forleden.

For øvrigt vil jeg sige, at naar det ærede Medlem syntes, at det var en agitatorisk Tale, jeg holdt, har det aldeles ikke været min Hensigt at agitere for andet, end hvad jeg i denne Sag fandt var rig-